

Overfald, der opgaves at være passerede, at ville paavirke Stemmningen. Nu skal det være ledende Artikler i forskellige Blade, som det ærede Medlem sigtede til. Ja, hvem de stamme fra, kan jeg naturligvis ikke have nogen som helst Mening om, men jeg har heller ikke i mine Overvejelser af denne Sag i allermindste Maade ladet mig lede af Bladartikler. Jeg har ladet mig lede af de Meddelelser om voldsomme Overfald, hvor Folk have mistet Dine og Tænder og faaet Arme og Ben slaede itu, som jeg har læst i forskellige Blade referativt, og som jeg ogsaa har læst i det Blad, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds selv redigerer, og jeg synes, at, efter hvad man derom har læst i de senere Aar, er det klart og tydeligt, hvad enten Vold i det hele er i Fremgang eller der ikke er saa mange raa og voldsomme Overfald som tidligere, at den nuværende Straffelov ikke er tilstrækkelig til at hemme saadant. Det ærede Medlem blev næsten rørende, da han talte om disse Folk, som saa skrækkelig vare blevne tiltalende i Højrebladene, Folk, om hvem vi intet ondt have hørt. Jo, sandelig have vi hørt mere end tilstrækkelig ondt om de Folk, som denne Lov skal ramme. Vi have læst og hørt atter og atter, hvorledes uskyldige og fagesløse Folk ere blevne staaende, og hvorledes Personer Gang efter Gang, trods de Straffe, de have faaet, saa snart de atter ere komne paa fri Fod, have søgt sig det første det bedste Offer og staaende ham eller hende. Nu siges det jo, at her er Tale om en ny Straf, der skal indføres, for saa vidt man vil indføre Bryggestraf for disse Folk, men det er slet ikke Tilfældet. Rotting er noget, der kendes i vor Straffelov, men som ganske vist kun anvendes paa unge Menneſter under 18 Aar, formentlig fordi man fandt, at det stred mod voksne Personers Væresfølelse at anvende den saadan. Men hvis det er Grunden til, at den ikke anvendes paa voksne Personer, saa mener jeg, at lige over for den Slags Folk, der ville falde ind under §§ 3 og 4 i Lovforslaget, kan man meget godt anvende den, thi Folk, som begaa den Slags Overfald, sagne virkelig ethvert Krav paa at anses for at være i Besiddelse af Væresfølelse, og det er et galt Argument paa dette Omraade at sige, at Raahed avler Raahed, thi det er noget, der aldrig er blevet bevist. Men hvis saa er, mener jeg, at den raa og voldsomme har godt af at se, at hans Raahed avler Raahed lige over for ham selv.

Den højtærede Minister kunde ikke forstaa, at jeg kunde have noget imod Bestemmelsen i § 5 om, at man i Tvangsarbejds-

anstalterne nu vilde indføre Rottingen, den legemlige Revselse. Jeg tror, at jeg, da jeg havde Ordet forleden Dag, begrundede min Anskuelse ganske tydelig. Det er muligt, at den højtærede Minister formelt kan have Ret, naar han siger, at det ikke er en Tillægsstraf, men Straf for en ny og selvstændig Handling, men Spørgsmaalet bliver saa, om Straffen staaer i noget Forhold til Bestaffenheden af den ny og selvstændige Handling. For mig staaer det saaledes, at det, der kan blive Tale om at straffe med Rotting i Tvangsarbejdshusene, er Forseelse, der staaer i saa ringe Forhold til Straffen, at man alligevel maa betragte den som en Tillægsstraf til Hovedforseelsen, at man maa betragte den paa den Maade, at den paagældende Person derigenem, at Hovedstraffen er overgaaet ham, er bleven udsat for at faa denne Straf som et Slags Tillæg, er bleven sat uden for Lov og Ret paa en vis Maade i den Tid, hans Straf varer. Og jeg udtalte ogsaa forleden Dag, at jeg frygtede for, at man, naar man indførte § 5, meget let vilde udsætte de Folk, der udstode deres Straf i Tvangsarbejdsanstalter, for Vilkaarlighed, og det er noget, som jeg fuldt ud maa fastholde. Naar den højtærede Minister mener, at det dog vilde være en Anomali, at man ikke i Tvangsarbejdsanstalterne skulde kunne anvende Rotting, naar den kan anvendes i Straffeanstalter, Forbedringshuse, Tugthuse og Varetægtsarrester, og for den Sags Skyld ogsaa i Fængselsarrester, hvor der udtodes Straf af Fængsel, vil jeg dertil sige, at det paa ingen Maade overbeviser mig. Jeg mener tværtimod, at skulde der gøres en Forandring i Lovgivningen med Hensyn til den diskretionære Anvendelse af Rotting, skulde det ikke være den at indføre denne ved Tvangsarbejdsanstalterne, men saa skulde det være at afskaffe den i Straffeanstalterne og i Fængslerne, særlig i Varetægtsfængslerne. Det forekommer mig, at man lægger en altfor stor og altfor ukontrolleret Myndighed i Haanden paa Bestyrrelserne af disse forskellige Anstalter, naar man giver dem Ret til rent administrativt at anvende Rottingstraf. Kunde det ordnes saaledes, at det skete efter behørigt Forhør eller Dom, saaledes som det jo kunde tænkes at blive Tilfældet, var det en helt anden Sag. Men at en Straf som Rotting tilføjes Personer rent administrativt, og uden at de nogen Sinde kunne faa Afgang til at paatale det ved Domstolene, hvis de føle sig forurettede, det er noget, jeg paa ingen Maade kan være med til. Og jeg vil sige til den højtærede Minister, som jo selv har bragt dette